Enderrock | Redacció | Actualitzat el 24/03/2022 a les 14:30

La història de la música segons Pau Riba

L'editorial Males Herbes ha presentat l'última referència literària de Riba | 'Història de la música del segle XX (L'electrònica)' és un recull dels instruments vinculats a les transformacions tecnològiques

Ahir dimecres l'editorial Males Herbes va presentar, a la llibreria Calders de Barcelona, l'última referència literària de **Pau Riba**: *Història de la música del segle XX (L'electrònica)* (Males Herbes, 2022). En aquest assaig, **Riba** hi va imprimir el seu llegat intel·lectual, que havia recopilat i escrit en els darrers 30 anys de la seva vida per abastar la història de la música del segle XX. En aquest volum, que just ha vist la llum de manera pòstuma, l'artista hi va narrar la seva geografia sentimental, la manera particular amb què la música va anar entrant en la seva vida, quins van ser els seus referents personals, i també quin va ser l'ordre, el pes i la forma o la circumstància que el van anar afectant. Així, **Riba** repassa al llibre referents de la música clàssica, de la música tradicional popular, de la cançó francesa i la Nova Cançó, el pop i el rock, el jazz, ?la cançó espanyola que va suplantar el flamenc', la música experimental i, fins i tot, el silenci.

La gènesi del llibre es pot trobar en un primer text de **Pau Riba** sobre la importància de l'electricitat en els canvis culturals del segle XX, que va incloure a l'exposició de 1995 anomenada *Alter músiques natives*, comissariada per Julià Guillamon, **Víctor Nubla** i el mateix **Riba**; i en les últimes dos dècades i escaig, el cantautor i poeta va anar ampliant les seves investigacions i memòries fins arribar a aquest volum per a l'editorial Males Herbes, que ja li havien publicat el llibre anterior, *Història de l'Univers* (2021).

En la darrera conversa que vam poder tenir amb **Riba** -publicada el febrer, al número 327 d'Enderrock-, el músic explicava com havia treballat aquest volum: "La qüestió és agafar una cordeta i anar estirant d'aquí i d'allà. Soc totalment autodidacta sobre. Vas estirant i va sortint la informació sobre cada tema. Tinc moltes carpetes amb apunts de temes, però una bona part ja em queda al cap. (...) He pensat molt en els temes d'aquests assajos però no busco una validació perquè no m'importa la veritat acadèmica. Escric la meva veritat i amb això ja en tinc prou. I a qui li agradi, bé, i a qui no, que s'hi posi fulles".